

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jeg bliver nødt til at bede hr. Jørn Jespersen om at læse teksten. Vi taler ikke om privatiseringer, som hr. Jørn Jespersen nævner gang på gang, men om udliciteringer. Kender hr. Jørn Jespersen ikke forskellen på privatiseringer og udliciteringer? For hvis hr. Jørn Jespersen ikke gør det, vil jeg gerne forklare ham, hvad forskellen er, og hvis hr. Jørn Jespersen gør, har han trukket debatniveauet meget langt ned.

For ved udlicitering er der jo en helt klar politisk styring med i dette her. Ved udlicitering er opgaverne ikke bare lagt over til markedskræfterne. Det bliver helt klart, hvad man vil kræve af de private hjemmesygeplejersker, der skal løse opgaven. Det er politikerne, der bestemmer, hvor mange penge området skal tilføres. Så det bliver ikke noget med, at det bliver med indbyggede besparelser. Ja, det kan man da beslutte politisk, men det er politikerne, der står til ansvar for det, så det bliver helt synligt.

Så lad os nu få en sober debat, og lad være at blande tingene sammen! Vi vil ikke privatisere; vi vil udlicitere, og der er stor forskel, vil jeg sige til hr. Jørn Jespersen.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Det er også hr. Jørn Jespersen, der kalder mig herop, for han taler om problemer i hjemmesygeplejen, og det vil vi faktisk gerne være med til at drøfte.

Men jeg tror, at der er tale om en lille smule proportionsforvrængning, for ud fra det, jeg kender til kommunal hjemmepleje og kommunal hjemmesygepleje, mener jeg, at det faktisk ikke er i hjemmesygeplejen, problemerne er. Kommunernes Landsforening har lavet en samlet undersøgelse over tilfredshedsscorerne på kommunale ydelser, og her kommer hjemmeplejen inklusive sygeplejen ind med den absolut laveste score.

Grunden kan man gisne om, den skal jeg ikke hæfte mig ved, men hjemmesygeplejen, som jeg kender den, fungerer faktisk udmærket. Den er ofte isoleret fra de øvrige plejetilbud alt efter, hvordan kommunerne indretter det, fordi hjemmesygeplejerskerne har deres egen rute, de kører rundt i deres egne biler, de er konstant i kontakt med en eller anden central, så de hurtigt kan komme hen dér, hvor patienterne er.

Det, der er tale om her, er, at man vil udvide den forsøgsordning, der er konfirmeret i

bistandsloven, hvor der er hjemmel til både at lade private firmaer tage sig af rengøring og indkøb og også lade dem tage sig af personlig pleje. Den kommune, jeg kommer fra, har lige fået en tilladelse her i sommer fra sundhedsministeren til at gøre det.

Det skulle så udvides til også at omfatte sygeplejerskerne, og det kan jeg ikke forstå man ikke kan sige ja til; det ville da være en måde at forsøge at gå nye veje på på dette område.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Til fru Vibeke Peschardt vil jeg godt sige, at når hendes indstilling til dette område ophidser hende så voldsomt, så synes jeg da, at de skulle tage diskussionen internt i regeringen i stedet for at blive vrede på SF. Der er noget, der tyder på, at der er ganske gode muligheder for at få en hyggelig aften i regeringen, hvis man skal diskutere holdningen til det her forslag.

Jeg synes da ikke, at der er noget underligt i, at en regering er sådan lidt uenig om nogle ting, men man kunne da eventuelt prøve at afstemme holdningen frem til debatten i salen, så der var et vist fodslag. Men det er der altså ikke, og det synes jeg er ret underholdende.

Så vil jeg sige til argumenterne fra Venstre om, at der en del steder bliver brugt for lidt tid på at pleje patienterne og for meget tid til møder, afbud osv.: Jamen det vil vi da gerne diskutere. Det er da det, jeg har sagt hele tiden: Lad os tage en diskussion om problemerne; det er vi helt parat til.

Hvis det var hensynet til patienterne og brugerne, der lå Venstre og De Konservative på sinde, havde man da også skrevet noget om de her ting i bemærkningerne, men det er altså bare ganske afslørende, at det har man ikke nævnt med ét ord, for det er ikke det, der interesserer. Og det skulle være underligt, hvis det var sådan, at Venstres og De Konservatives patentmedicin, der hedder privatisering på alle områder, var det rigtige. Men det er det ifølge de to partier, for vi hører aldrig andet fra dem. Derfor har jeg svært ved at tage deres forslag ret alvorligt. Men fra SF's side en udstrakt hånd til at diskutere problemerne, også inden for hjemmeplejen; det gør vi meget gerne.

Til fru Henriette Kjær skal jeg sige om privatisering og udlicitering, at der er jo ganske store diskussioner om, hvordan definitionen på det er. Men i dette tilfælde er det afgørende, at det jo ikke er sikkert, at fru Henriette Kjærs betragt-